

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący SSR Łukasz Kozakiewicz

Protokolant Ewelina Dulian

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **A. Z., J. Z.**

przeciwko (...) **w W.**

o zapłatę 9 500,00 zł

I. zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powodów A. Z. i J. Z. solidarnie kwotę 7.200,- zł (siedem tysięcy dwieście złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lipca 2014r.,

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 1.324,80 zł (jeden tysiąc trzysta dwadzieścia cztery złote 80/100) tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powodowie – J. Z. i A. Z. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) w W. kwoty 9.500,- zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu podali, że zawarli z pozwanym umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki J. numer rejestracyjny (...), który uległ uszkodzeniu w wyniku pożaru. W postępowaniu likwidacyjnym pozwany zapłacił tytułem odszkodowania kwotę 37.250,- zł, podczas gdy pojazd był warty 100.000,- zł. Dochodzona kwota stanowi część niewypłaconego odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Zarzucił, że powodowi A. Z. nie przysługuje legitymacja czynna w niniejszej sprawie, gdyż zgodnie z kartą pojazdu nie jest on jego właścicielem. Zakwestionował wartość pojazdu ustaloną przez powodów. Podniósł że powodowie nie mogą domagać się odsetek od kwoty która nie została ustalona. Wreszcie zarzuciła, że powodowi nie określili w jaki sposób ma nastąpić na ich rzecz zapłata.

Na rozprawie w dniu 6 czerwca 2016r. powodowie cofnęli pozew co do kwoty 2.300,- zł wraz z odsetkami, podtrzymując żądanie co do kwoty 7.200,- zł wraz z odsetkami oraz całości kosztów procesu.

Sąd ustalił.

W dniu 6 sierpnia 2013r. powodowie zawarli z pozwanym umowę ubezpieczenia autocasco dla pojazdu marki J. numer rejestracyjny (...) należącego do A. Z. i J. Z. i wchodzącego w skład majątku prowadzonej przez nich spółki cywilnej pod firmą (...) s.c. Umowę ubezpieczenia zawarto na okres od 7 sierpnia 2013r. do 6 sierpnia 2014r. Sumę ubezpieczenia określono na 100.000,- zł.

Dowód: polisa Nr (...) – k. 10, dowód rejestracyjny – k. 11 – 12, karta pojazdu – k. 13 – 15, ewidencja środków trwałych – k. 16 – 18, pismo (...)S.A. z dn. 27.01.2015r. – k. 19, protokół przekazania z dn. 28.03.2014r. – k. 20, umowa dzierżawy z dn. 17.03.2014r. – k. 21 – 23.

W dniu 10 kwietnia 2014r. doszło do zapalenia ubezpieczonego pojazdu marki J. numer rejestracyjny (...), w wyniku którego uległ on całkowitemu spaleniu. Powodowie zgłosili szkodę pozwanemu w dniu 23 kwietnia 2014r.

Dowód: zgłoszenie szkody z dn. 23.04.2014r. – k. 24 – 27.

W postępowaniu likwidacyjnym pozwany ustalił i wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 37.250,- zł, stanowiąc wartość pojazdu przed powstaniem szkody.

Dowód: pismo z dn. 20.05.2014r. – k. 28.

W dniu 29 lipca 2013r. wartość rynkowa pojazdu marki J. numer rejestracyjny (...) wynosiła 100.000,- zł.

Dowód: opinia Nr (...) – k. 29 – 39.

Pismem z dnia 30 września 2014r. pozwanego wezwano do zapłaty kwoty 42.750,- zł tytułem brakującego odszkodowania.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dn. 30.09.2014r. – k. 40.

Wartość pojazdu marki J. numer rejestracyjny (...) przed powstaniem szkody wynosiła 44.450,- zł. W wyniku zdarzenia powodującego szkodę, pojazd uległ całkowitemu uszkodzeniu i jego wartość po powstaniu szkody nie jest możliwa do ustalenia i nie przekracza wartości złomu.

Dowód: opinia biegłego – k. 90 – 90.

Sąd zważył.

Stan faktyczny sprawy ustalono na podstawie zaoferowanych przez powodów dowodów z dokumentów w postaci: polisy, dowodu rejestracyjnego, protokołu oraz pism a także wyceny oraz wezwania do zapłaty – prawdziwości i rzetelności których żadna ze stron nie przeczyła, co pozwalało uznać je za właściwe i miarodajne źródło informacji o okolicznościach sprawy.

W celu ustalenia wartości uszkodzonego pojazdu marki J. numer rejestracyjny (...) przeprowadzono dowód z opinii biegłego, która jawi się jako rzetelna i spójna, stanowiąc właściwe źródło informacji o tym istotnym elemencie stanu faktycznego i określając wartość w/w pojazdu przed powstaniem szkody jak i jego wartość po szkodzie (wyjaśniając przyczyny braku możliwości jej ustalenia). Opinia nie została zakwestionowana przez żadną ze stron w zakreślonym im ku temu terminie, wpływającym: dla powodów w dniu 1 marca 2016r. (k. 101) zaś dla pozwanego w dniu 4 marca 2016r. (k. 103).

Sąd oddalił wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka, gdyż powołano go na okoliczności w istocie niesporne a przy tym wykazane już pozostałymi dowodami a to zawarcia umowy ubezpieczenia. Oddaleniu podlegał także wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z akt szkodowych w zakresie w jakim nie wskazali oni na konkretne, znajdujące się w tych aktach dokumenty. Powołanie jedynie okoliczności na jakie dowód z tych akt winien zostać przeprowadzony jest bowiem niewystarczające i skutkowałoby w istocie przeniesieniem na Sąd obowiązku doboru środków dowodowych, co jest niedopuszczalne w świetle zasady kontrydiktoryjności i równości stron procesu. Zgłaszanie dowodów może być ocenione jako zmierzające do zwłoki, wówczas gdy teza dowodowa jest nieistotna dla rozstrzygnięcia, albo okoliczności objęte wnioskiem dowodowym zostały już wykazane lub są niesporne, co miało miejsce w przypadku w/w wniosków dowodowych (**vide:** wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 października 1999r.,

sygn. akt I PKN 316/99, OSNP z 2001r., Nr 5, poz. 151; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2001r., sygn. akt III CKN 1393/00, LEX Nr 603170).

Na podstawie przeprowadzonych dowodów ustalono istotne okoliczności sprawy w tym, niesporną w istocie, okoliczności związania stron umową ubezpieczenia oraz wystąpienia w okresie ubezpieczenia zdarzenia objętego ryzykiem ubezpieczeniowym oraz sposób likwidacji szkody. Za udowodnione należało również uznać, że uszkodzony pojazd marki J. numer rejestracyjny (...) stanowił własność powodów i wchodził w skład majątku prowadzonej przez nich działalności gospodarczej. W tym zakresie należy bowiem wskazać, że zgodnie z przedstawionymi dokumentami w postaci dowodu rejestracyjnego, ewidencji środków trwałych i pisma (...) S.A. z dnia 27 stycznia 2015r., a także umowy dzierżawy i protokołu przekazania prawo własności pojazdu marki J. numer rejestracyjny (...) przysługiwało powodom. Dodać należy, że zostało ono powrotnie przeniesione na powodów przez (...) S.A. w związku z wygaśnięciem umowy przewłaszczenia z dnia 3 sierpnia 2013r. O prawie własności istotnego pojazdu nie może zatem przesądzać jedynie treść karty pojazdu i dowodu rejestracyjnego, które stanowią dokument specyfikujący pojazd a nie potwierdzenie prawa własności. Oznacza to, że poszkodowanymi w niniejszej sprawie są oboje powodowie, których jako współników spółki cywilnej łączy przy tym węzeł współuczestnictwa koniecznego w niniejszej sprawie. Co za tym idzie, zarzuty pozwanego co do braku legitymacji czynnej powoda A. Z. należało uznać za chybione.

Chybione okazały się także twierdzenia pozwanego co do braku po jego stronie legitymacji biernej z uwagi na sposób oznaczenie jego adresu. Stronę identyfikuje bowiem firma pod którą działa a nie wskazany w pozwie jej adres.

Zgodnie z art. 805 § 1 i 2 pkt 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, że strony łączyła umowa ubezpieczenia autocasco dla pojazdu marki J. numer rejestracyjny (...) w okresie od dnia 7 sierpnia 2013r. do dnia 6 sierpnia 2014r. jak również, że w okresie ubezpieczenia doszło do zdarzenia objętego ryzykiem ubezpieczeniowym, mianowicie spalenia ubezpieczonego pojazdu prowadzącym do jego całkowitego zniszczenia. Wskazać należy, że w umowie ubezpieczenia potwierdzonej polisą z dnia 6 sierpnia 2013r. oboje powodowie zostali wskazani jako właściciele pojazdu., choć tylko J. Z. jako ubezpieczający. Niemniej treść polisy wskazuje niewątpliwie, że uprawnionym z umowy ubezpieczenia pozostaje również A. Z. (art. 808 § 1 k.c.). Uprawniało to powodów do uzyskania odszkodowania na podstawie zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia. Pozwany nie przeczył swojej odpowiedzialności co do zasady, czemu dał wyraz wypłacając odszkodowanie w wysokości 37.250,- zł.

Spór w niniejszej sprawie obejmował jedynie wysokość należnego powodom odszkodowania. Stali oni bowiem na stanowisku, popartym wykonaną na ich zlecenie wyceną (sporządzoną na dzień 29 lipca 2013r.), że uszkodzony pojazd był warty 100.000,- zł a zatem pozwany winien był wypłacić taką właśnie kwotę. Z przeprowadzonego w sprawie dowodu z opinii biegłego wynika jednak, że wartość pojazdu marki J. numer rejestracyjny (...) w chwili powstania szkody wynosiła 44.450,- zł. Biegły dokonując wyceny pojazdu uwzględnił bowiem jego parametry techniczne a także stan i zużycie a także warunki rynkowe. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony i w ocenie Sądu daje podstawę do ustalenia rzeczywistej wartości uszkodzonego pojazdu. Co nie mniej istotne, wycena przedstawiona przez powodów dotyczyła stanu pojazdu na blisko rok przed powstaniem szkody, a zatem nie może odzwierciedlać jego wartości w chwili jej powstania. Jednocześnie zważyć należy, że określona w polisie Nr (...) suma ubezpieczenia nie wyznacza wartości pojazdu a jedynie górną granicę odpowiedzialności pozwanego (art. 824 § 1 k.c.). Powodowie nie mogli zatem w oparciu o tę kwotę konstruować twierdzeń o wartości uszkodzonego pojazdu na potrzeby ustalenia wysokości należnego im odszkodowania.

Bezspornym pozostaje, że w wyniku postępowania likwidacyjnego pozwany zapłacił na rzecz powodów kwotę 37.250,- zł, stanowiącą wartość pojazdu marki J. numer rejestracyjny (...). Konfrontacja tej kwoty z rzeczywistą, ustaloną w

oparciu o opinię biegłego, wartością w/w pojazdu prowadzi do wniosku, że powodowi przysługuje dalsze odeszkodowanie w wysokości 7.200,- zł (44.4510,- zł – 37.250,- zł). W tym miejscu podkreślenia wymaga, że w wyniku zdarzenia powodującego szkodę, pojazd marki J. numer rejestracyjny (...) uległ całkowitemu zniszczeniu co powodowało że nie tylko nie nadawał się do naprawy ale w ogóle przedstawiał znikomą wartość zbywcą, której wysokość okazała się niemożliwa do ustalenia. Oznacza to, że należne powodowi odszkodowanie nie podlega pomniejszeniu o wartość pojazdu po powstaniu szkody. Pozwany nie podjął inicjatywy dowodowej mogącej prowadzić do odmiennych niż przedstawione wyżej wniosków mimo że w tym zakresie to na nim spoczywał ciężar dowodu (art. 6 k.c.).

Co za tym idzie, należało uwzględnić roszczenie powodów zasądzając na ich rzecz kwotę 7.200,- zł.

Od tej kwoty przysługiwały powodowi także odsetki ustawowe za opóźnienie (art. 481 § 1 i 2 k.c.) liczone od następnego dnia po upływie 30 dniowego terminu do naprawienia szkody. Zgodnie bowiem z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Zgłoszenie szkody w niniejszej sprawie nastąpiło w dniu 23 kwietnia 2014r., a zatem pozwany zobowiązany był do spełnienia świadczenia najpóźniej w dniu 23 maja 2014r. zaś od dnia 24 maja 2014r. pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia. Pozwany nie powołał się na przeszkody w przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego we wskazanym wyżej terminie (art. 817 § 2 k.c.). Powodowie domagali się zasądzenia odsetek dopiero od dnia 15 lipca 2014r. i Sąd był żądaniem tym związany po myśli art. 321 § 1 k.p.c.

Jednocześnie nieuprawnionym okazało się twierdzenie pozwanego, że wskazany termin nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż nie może on pozostawać w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia o nieoznaczonej wartości. Rzeczą pozwanego było bowiem rzetelne przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego i ustalenie wysokości odszkodowania zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy. Pozwany, który uchybił temu obowiązkowi, nie może czerpać korzyści z faktu, że powodowie zmuszeni byli dla realizacji ich usprawiedliwionych interesów do poszukiwania ochrony prawnej przed sądem.

Zasądzona kwota przysługuje powodowi solidarnie mając na uwadze, że dochodzone odszkodowanie wchodzi w skład majątku prowadzonej przez nich spółki cywilnej, który ma w trakcie istnienia spółki charakter łączny.

W tym stanie rzeczy, orzeczono jak w pkt I wyroku.

Na rozprawie w dniu 6 czerwca 2016r. powodowie cofnęli pozew co do kwoty 2.300,- zł wraz z odsetkami, podtrzymując żądanie co do kwoty 7.200,- zł wraz z odsetkami oraz całości kosztów procesu.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a w razie jednoczesnego zrzeczenia się roszczenia – w każdym czasie. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

Stosownie do art. 355 § 1 k.p.c., sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew. Uznanie oświadczenie o cofnięciu pozwu za skuteczne (powód cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia), zaś samo cofnięcie za dopuszczalne, postępowanie w niniejszej sprawie należało umorzyć w zakresie w jakim powodowie zrezygnowali z dochodzonego roszczenia (tj. co do kwoty 2.300,- zł wraz z odsetkami), orzekając jak w pkt II wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepis art. 100 k.p.c. i 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 105 § 2 k.p.c. Powództwo zostało uwzględnione w około 76 % i oddalone w około 24 %, co uprawniało strony do zwrotu kosztów procesu w adekwatnej do tego wskaźnika wysokości. Powodowie ponieśli koszty procesu w łącznej wysokości 2.128,42 zł, w tym: opłata sądowa od pozwu w wysokości 475,- zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200,- zł (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz. U. 2013r., poz. 461; w z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności

adwokackie – Dz. U. poz. 1800), koszty opłaty skarbowej uiszczonej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł oraz pokryte z zaliczki powodów koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego ustalone postanowieniem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 22 lutego 2016r. w wysokości 436,42 zł. Pozwany poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 1.217,- zł, w tym koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200,- zł (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jednolity: Dz. U. Nr 2013, poz. 490 w z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. poz. 1804) oraz koszty opłaty skarbowej uiszczonej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł. Uwzględniając zakres w jakim każda ze stron wygrała spór, powodom przysługiwały koszty procesu w wysokości 1.617,60 zł (2.128,42 zł x 76%) zaś pozwanemu kwota 292,08 zł (1.217,- zł x 24%), co po zbilansowaniu daje kwotę 1.324,80 zł (1.617,60 zł – 292,08 zł) należną powodom. Sąd nie znalazł podstaw do obciążenia pozwanego w całości kosztami procesu na rzecz powodów. Wynik sprawy nie zależał bowiem od wzajemnego obrachunku lub oceny Sądu. Powodowie wytaczając powództwo domagali się określonej kwoty wynikającej z wadliwej wyceny uszkodzonego pojazdu. Obciąża ich zatem ryzyko związane z wadliwym (zawyżonym) określeniem żądania.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt III wyroku.